

Guida Musical 1982-83 12

Barcelona — Muntaner, 300
Madrid — Hermosilla, 75

Pianos. Organos. Alta fidelidad

- * Estudio y clases de piano, órgano y guitarra. Profesores especializados.
- * Instrumentos para colegio y asesoría musical.
- * Sala de audiciones: conciertos de música programados y recitales de órgano
- * Consulte nuestras condiciones especiales de venta.

MÚSICA COIXA

Jaume Comellas ha tractat recentment («Guia Musical» núm. 11), amb rigorosa objectivitat i evident precisió, aquest problema tan airejat a tots nivells (oficials, administratius, polítics i professionals) de la inoperància dels responsables de la progressiva degradació estructural de l'Orquestra de la Ciutat. La seva anàlisi és prou completa perquè necessiti ara consideracions complementàries. Però la música a Barcelona abasta altres sectors d'activitats que igualment semblen patir de la descara, o si ho preferiu, de la passivitat (o, potser, les dues coses) dels organismes encarregats de la seva gestió i del seu bon funcionament.

Al Conservatori Superior de Música, després de les qüestions sorgides —i no resoltes— entre alumnes i l'àrea corresponent, a propòsit d'un desconsiderat —i no justificat— increment de les taxes acadèmiques, s'han produït uns canvis funcionals i estructurals que afecten la direcció del Centre. Sense que ningú no hagi explicat a quins propòsits obeeixen, ni quina nova normativa pedagògica es pretén implantar, s'ha canviat el *staff* rector. Es nomena un nou director (a dit) i ningú no ens dona cap explicació (ni als directament afectats, ni a la premsa, ni al públic interessat en les qüestions de l'ensenyament de la música). I vull que consti, en fer aquesta observació, que no em pronuncio en relació als valors de la persona cessada ni en relació als mèrits del nou no-

menat. Em limito a exposar el fet, del qual, qui vulgui comprendre, en treurà les corresponents conclusions.

I el Museu? La premsa anuncia repetidament la seva propera inauguració. El mes d'abril del 1982 un important rotatiu de Barcelona publicava les declaracions del regidor pertinent que senyalava com a data d'inauguració a finals del mateix any. Després de dos mesos (i de quasi un any de l'anunci), res no ha passat. A les sales i dependències del Centre, continua sense ordenar (almenys per al públic) un extraordinari fons concretat en unes valuosíssimes col·leccions d'instruments i de documents de gran significació cultural. Per acabar aquest desolat panorama, anotem un fet que, no per petit —relativament—, és menys significatiu: en un dels recents concerts de l'Orquestra s'ha presentat al públic una obra de Granados pràcticament desconeguda; el poema «Dante». L'obra s'ofereix mutilada. A aquest poema, en la recent audició, se li escapçà la segona part, en la qual hi ha una interessant intervenció de soprano i que, de forma sorprenent, vincula el seu esperit amb el que anima gran part de l'obra de Mahler. En el programa de mà s'informava de la mutilació, però no del seu *perquè*. I aquest *perquè* el fem extensiu a les qüestions que sumàriament s'han exposat.

MANUEL VALLS

CARLOTA GARRIGA

La pianista catalana Carlota Garriga ha obtingut un gran èxit en la seva recent actuació a Tokyo (22 de gener). Sota la direcció d'Igor Markevitx, interpretà, amb la Tokyo Metropolitan Symphony Orchestra, la «Partita per a piano i orquestra» de Markevitx.

BARCELONA

Organitzat per Joventuts Musicals d'Espanya i sota el patrocini de la Direcció General de Música i Teatre del Ministeri de Cultura, tindrà lloc com cada any el Concurs Permanent de Joves Intèrprets, que se celebrarà trimestralment a les ciutats de Badajoz, 26 i 27 de març; Valladolid, 25 i 26 de juny; València, 24 i 25 de setembre; i el Vendrell (Baix Penedès), 17 i 18 de desembre. Els guanyadors dels primers premis d'aquest concurs tenen opció a participar en els concerts europeus que organitzen els concursos membres de la Unió Europea de Concursos Nacionals de Música per a la Joventut, de la qual Joventuts Musicals d'Espanya és membre. Per a una informació més àmplia, les persones interessades poden dirigir-se al conservatori de música de la seva localitat o bé a la secretaria general de Joventuts Musicals.

IV JORNADES DE DIRECCIÓ CORAL

Els dies 21-23 del propassat gener, tingué lloc a Manresa la segona fase de les IV Jornades de direcció coral, organitzades per l'Orfeó Manresà.

En foren responsables Josep Anton Casas, Josep M.ª Descarga, M.ª Teresa Giménez, Josep Prats i Joaquim Sabater, i hi assistiren 42 alumnes.

A més de les matèries pròpies de cadascun dels nivells, professades pels instructors respectius, hi hagué un seminari de tècnica vocal a càrrec de Montserrat Martorell i una conferència-audició (amb col·loqui posterior)

de Carles Guinovart sobre música contemporània.

La tercera i darrera fase de les Jornades se celebrarà del 15 al 17 d'abril.

ORFEÓ DONOSTIARRA

Durant el passat mes de setembre, l'Orfeó Donostiarra efectuà una important gira de concerts per Israel. En el transcurs de cinc dies, l'Orfeó Donostiarra oferí actuacions a Jaffa, Tel Aviv, Haifa i Jerusalem. A més d'una programació estrictament coral —obres polifòniques, corals d'oratoris i música folklòrica— l'Orfeó Donostiarra interpretà «La Creació» de Haydn, amb l'Orquestra de Cambra d'Israel, dirigida per Uri Segal i amb els solistes Gila Yaron, Neil Mackie i John Shirley-Quirck.

CARLO MARIA GIULINI

El director Carlo Maria Giulini ha estat guardonat amb el premi «Una vida amb la música» considerat com la màxima distinció mundial en l'àmbit musical. Anteriorment, havien estat distingits amb aquest premi Andrés Segovia, Artur Schnabel i Karl Böhm.

III CONCURS NACIONAL D'ORGUE

«C. HALFFTER»

Angel Barja ha estat guanyador, amb l'obra «Preludi, cançó i fuga», del III Concurs Nacional d'Orgue Cristóbal Halffter. El jurat —integrat per Manuel Castillo Navarro, Cristóbal Halffter i José Enrique Ayarra— atorgà una menció a Miguel Angel Martín Lladó per «Profecies».

FUNDACIÓ GUERRERO

Qualificada com a fundació cultural privada, ha estat reconeguda oficialment la Fundació «Jacinto e Inocencio Guerrero», la finalitat de la qual és el foment i la difusió de la cultura musical espanyola, bé que la seva atenció preferent serà dirigida al gènere líric.

La natura és l'origen de totes les coses bones.

Yoghourts, flam, cremes, formatges...

—aliments frescos i naturals—

PIZZERIA-RESTAURANTE

Mi DIA

JUNIOR

RESTAURANTE HASTA LA MADRUGADA

ABIERTO DOMINGOS Y FESTIVOS

PIZZAS al horno de leña. PASTAS elaboración casa.
HELADOS, COPAS y ZUMOS NATURALES, domésticos y exóticos.
SANDWICHES variados. FAST FOOD comidas rápidas.
GRILL al carbón de encina. SALONES para fiestas y convenciones.

Avda. Diagonal, 616 - Tels. 321 10 77 - 321 30 49

A L'ENTORN D'UN CENTENARI I D'UN CINQUANTENARI

Aquest mes de febrer de 1983 que hem començat amb la representació de *La Walkyria* de Richard Wagner ens portarà, indubtablement, tot un estol d'actes que commemoraran el fet més singular: la mort a Venècia del compositor més discutit de la Història de la Música, Richard Wagner. Ja prou que ho anunciaven els presentadors del nou format i de la nova etapa de la revista barcelonina «Monsalvat». Amb tot, però, la singularitat de la commemoració no ens pot fer oblidar que aquest mes de febrer també celebrem el cinquantenari d'un director i d'un compositor com Wagner, però molt més relacionat amb la nostra petita història: la mort d'Antoni Nicolau, esdevinguda el 26 de febrer del 1933, pocs mesos després de la d'Amadeu Vives.

Antoni Nicolau, nascut al carrer Portaferriassa de Barcelona el 1858, inicià els estudis de medicina, com altres homes que acabaren dedicant-se al conreu de la música. El 1876 ja havia aconseguit estrenar una simfonia, *Athalia*, al Gran Teatre del Liceu, obra que dissenyava una de les facetes musicals en què seria decisiu. El 1879 es traslladà a París amb l'ajut d'una pensió de la Diputació barcelonina i hi romangué fins el 1886; mentrestant, s'hi casaria i aconseguiria fer-se estrenar *Le triomphe de Vénus* (1882), poema simfònic que fou rebut amb cert entusiasme per l'ambient musical de la capital francesa. De retorn a Barcelona, el 1886 fou l'encarregat de dirigir els tradicionals Concerts de Quaresma del Liceu introduint una obra que era novetat de difícil interpretació, *La damnation de Faust*, de Berlioz, compositor al qual servà una gran fidelitat en tota la seva activitat directorial. L'èxit del cicle de concerts, en el qual Nicolau donà a bastament proves del seu tarannà «europeu» enmig d'una ciutat encara massa provinciana, no fou

suficient perquè poc després el trobem engegat en la direcció d'una companyia de sarsuela ambulat pel Sud d'Espanya.

Tot i això, quan l'estiu del 1892, un cop l'Orfeó Català havia iniciat el seu llarg camí musical, hom proposà de muntar una entitat dedicada a donar audicions de música simfònica, tots els responsables de la novella entitat, que rebria el nom de Societat Catalana de Concerts, pensaren en Nicolau com a l'home més idoni per a fer-se càrrec de la direcció musical. Efectivament, amb el seu posat pacient i distanciat, Nicolau inicià els concerts simfònics i ho féu introduint a la programació, enmig dels compositors més tradicionals, una obra de difícil interpretació però de cabdal transcendència per a l'educació musical del públic barceloní: la «Consecració del Graal» del *Parsifal* de Richard Wagner.

Hom sap que, l'any 1892, Wagner era encara un autor desconegut, car a desgrat de les estrenes de *Lohengrin*, *El vaixell fantasma* i *Tannhäuser* (obres que se solien oferir al Liceu o al Teatre Principal totalment desvirtuades del seu contingut revolucionari) no s'havia ofert encara cap obra atenent totes les indicacions del mestre i com que, per altra banda, els homes més desperts del moment consideraven el compositor de Bayreuth com a definitiu en la necessària regeneració musical de la ciutat, l'aportació de Nicolau, ni que fos fragmentària i en condicions precàries, havia d'ésser decisiva per a satisfer els anhels wagneristes barcelonins.

No fou així. El concepte excessivament «simfònic» que Nicolau tenia sobre Wagner, la seva escassa adscripció als nuclis modernistes de la ciutat i el seu tradicional distanciament, el feren reu de tots els menyspreus per part de la colla modernista, mentre

que, de retruc, era lloat i àdhuc exaltat pel seus partidaris. Nicolau hagué d'abandonar la direcció de l'entitat, però no abandonà la idea d'introduir Wagner en els seus concerts. Així quan, el 1896, muntà els anomenats Concerts Nicolau, inaugurà aquella llarga sèrie de cicles de concerts amb la primera audició —fragmentària, naturalment— de la *Tetralogia* wagneriana. Llavors fou l'apoteosi: per un costat, els addictes el consideraren l'home més preparat per a la regeneració ciutadana, car era evident que només ell era capaç d'empreses de la categoria d'aquella que acabaven de veure i escoltar. Per altra banda, els modernistes es mossegaven les ungles —car poca cosa més podien fer de moment— pensant que fos precisament un home tan poc dotat el que s'emportés el mèrit d'introduir el reformador de la música a Barcelona.

Per acabar d'estimular encara més la polèmica que en aquells anys de 1896 alenava a la ciutat entre partidaris i detractors del mestre, l'Escola Municipal de Música i la Banda Municipal van passar a mans del mestre Nicolau aquell mateix mes de setembre. D'aquesta manera, també l'educació musical de les noves generacions i la direcció —teòrica, no pas efectiva—, de la Banda quedaven en mans de l'home polèmic.

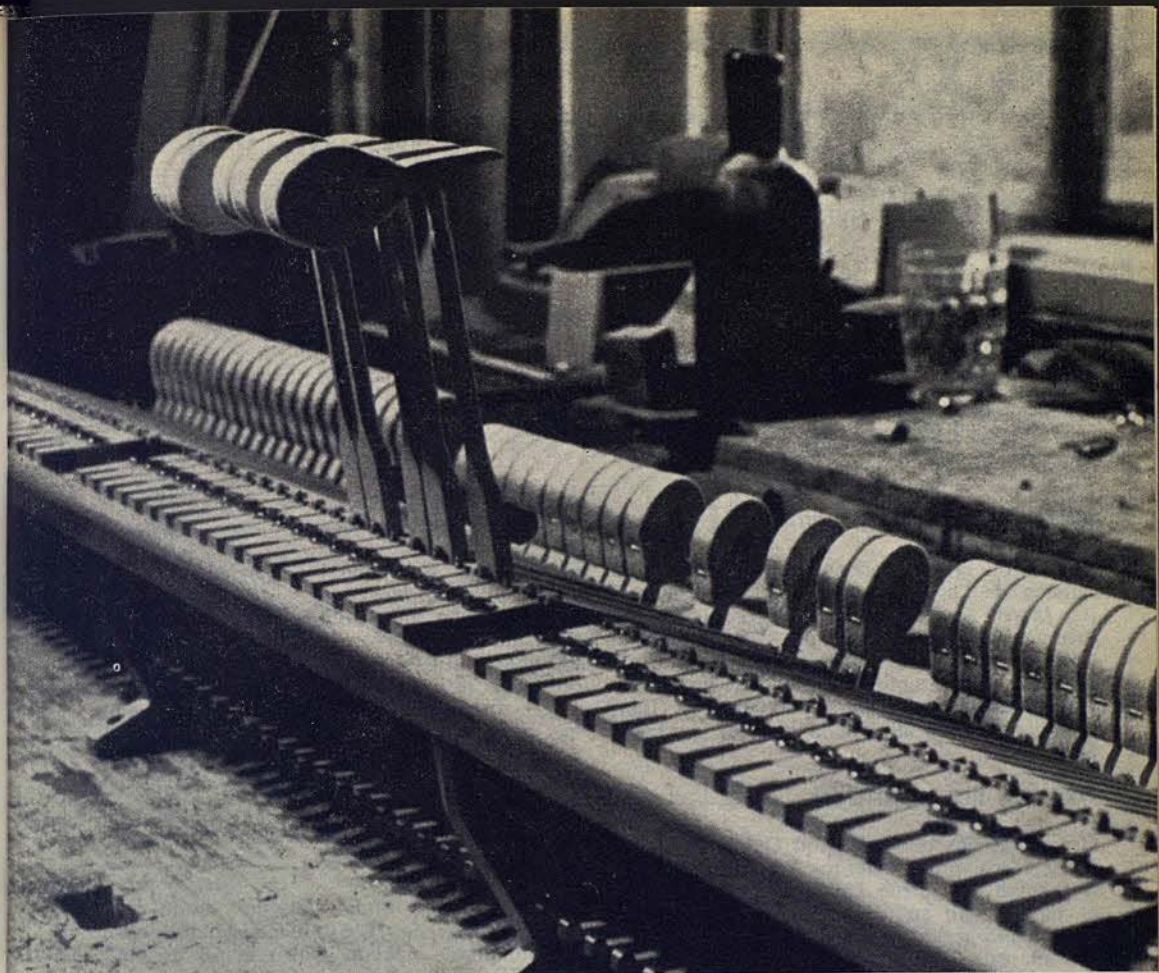
La polèmica portà fins a la dissolució de la Societat Catalana de Concerts i la creació de la Societat Filharmònica de Barcelona de mans dels sectors modernistes, al capdavant dels quals hi havia Mateu Crickboom, un dels membres del Quartet Belga que havia arribat a la ciutat poc temps abans. Aquests, considerant que no es podia abandonar l'educació musical i pedagògica de la ciutat en mans de Nicolau, cuitaren a organitzar una Acadèmia de Música que anés més enllà dels ensenyaments que es donaven a l'Escola Mu-

nicipal i feren tots els possibles per tal que Wagner es representés dignament al Liceu, en lloc d'anar-lo trossejant en concerts simfònics que no feien altra cosa que desvirtuar el concepte wagnerià de l'Art Total. L'estol d'estrenes que seguiren a *La Walkyria* gener del 1899 *Tristany i Isolda*, novembre del 1899, *Siegfried*, novembre del 1900, *El capvespre dels Déus*, novembre del 1901, *Els mestres cantaires*, gener del 1905) així com la fundació de l'Associació Wagneriana a finals del 1901 no foren res més que conseqüències d'aquest estat de coses al qual Nicolau havia contribuït d'una manera decisiva.

Per altra banda, el mestre, amoïnats i decebut per les constants polèmiques que la seva activitat de director de concerts havia menat a la ciutat, abandonà aquesta activitat i es dedicà a partir del 1901, quasi exclusivament, a la seva tasca de director de l'Escola Municipal de Música, robant part del seu temps per dedicar-lo a la composició d'obres corals que han estat considerades per tots els entesos com el corpus coral més significatiu del primer terç del segle; del seu èxit, en parlen *La mort de l'escolà*, *La Mare de Déu*, *Divendres Sant*, *Jesús als nois*, *Entre flors*, *El Noi de la mare*, *Teresa*, *Capitant*, etc.

Tal volta sigui una felicitat coincidència que, en el moment de reflexionar sobre la transcendència de la figura de Richard Wagner a Barcelona, sobretot a la Barcelona de tombant de segle, ens aparegui la figura monumental físicament i espiritual d'un dels homes que féu possible l'assimilació del compositor germànic a la ciutat, l'home del qual ara celebrem els cinquanta anys del seu traspàs: Antoni Nicolau.

XOSE AVIÑOÀ

IBER MUSICAL

PIANOS DE SEGONA MÀ
PIANOS RESTAURATS
PIANOS NOUS
TALLER PROPÍ
100 PIANOS EN EXPOSICIÓ
INSTRUMENTS D'ORQUESTRA

Gran Via de les Corts Catalanes, 496 (Borrell-Viladomat). Barcelona-15. Tels. 254 79 02 - 254 66 40.

PREMIS DE LA CRITICA FRANCESA

Segons els crítics francesos el millor llibre de música de l'any ha estat «Richard Wagner» per Martin Gregor Dellin (editorial Fayard). El Premi «Claude Rostand» per al millor espectacle musical posat en escena fora de París, és per a «L'incoronazione di Popea» de Monteverdi, realitzat a l'Òpera del Nord de Tourcoing, l'escenografia de la qual és de Louis Martinoty.

«MÚSICA PER A TOTHOM»

Organitzat per la Universitat Catalana d'Estiu i per l'Orquestra Joventut Percussionista de Catalunya de l'Orfeó Laudate, del 7 de març al 16 de maig se celebrarà un curs musical sota l'epígraf «Música per a tothom».

Les matèries del programa són: L'orquestra de percussió, Pràctiques d'instruments de percussió i conjunt, Estil i caràcter de diversos compositors, Programes i sistemes didàctics. La direcció del curs és a càrrec del mestre Angel Colomer i del Romero.

Informació: Amics de la Universitat Catalana d'Estiu (Passatge de la Mercè, 3, 1er., 2.ª, B, telèfon 254 56 98) i Orquestra Joventut Percussionista de Catalunya (Enric Granados, 135, 2on., 2.ª, telèfon 218 25 85).

COR DE LA FUNDACIÓ

«PRINCIPADO DE ASTURIAS»

La Fundació «Principado de Asturias» ha creat un cor «amateur» que té com a director el professor Luís Gutiérrez Arias. Des de fa alguns mesos es treballa en la selecció de les veus. Aquest cor s'orientarà cap al descobriment i interpretació del patrimoni coral asturià, editarà obres d'aquest repertori, per fer intercanvi amb altres corals nacionals i estrangeres. També s'estimularà la composició d'obres corals noves de músics asturians.

LEONID KOGAN

El violinista rus Leonid Kogan, de 58 anys d'edat, morí a Moscou.

Leonid Kogan va obtenir el Premi Lenin, el 1965; el Primer Premi del Festival Mundial de la Joventut de Praga, el 1974 i fou lloreat del Concurs Internacional de violí de Bèlgica, entre altres guardons. Va participar en moltes ocasions com a jurat del Concurs Txai-kovsky i va ser condecorat amb l'Ordre de Lenin el novembre de 1974.

CONCURS INTERNACIONAL DE MÚSICA DE MONTREAL (CANADÀ)

Aquest Concurs tindrà lloc del 28 de maig al 15 de juny de 1983 i hi podran participar els violinistes nascuts entre el 28 de maig de 1953 i el 28 de maig de 1967. Per a inscripcions i més informació cal adreçar-se al Concurs Internacional de Musique de Montreal, 106 avenue Dulwich, St-Lambert (Québec), Canadà J4P 2Y7.

CONCURS «VIANNA DA MOTTA»

A Lisboa (Portugal) el Concurs Internacional «Vianna da Motta» és reservat a pianistes entre 16 i 29 anys. L'import total dels premis és de sis milions de dòlars. Informació: Edifici Castil, Rua Castilho 39. Fração H-11º, 1200 Lisboa, Portugal. Telèfon 55 55 00.

CERTAMEN INTERNACIONAL DE TROMBÓ

En el marc del Festival de Toulon (França), se celebrarà el VIII Concurs Internacional per a la disciplina de trombó. Els participants han de tenir entre 20 i 30 anys. Hom pot adreçar-se al Secretariat del Concurs, Palais de la Bourse, Avenue Jean-Moulin, F-83000 Toulon, França. Telèfon (94) 93 52 84.

pro musica

PATRONAT PRO MÚSICA
DE BARCELONA

XXV TEMPORADA MUSICAL

LONDON PHILHARMONIC ORCHESTRA

Sir GEORG SOLTI

director

Dilluns, 7 de març de 1983, a les 21 h.

HAYDN: Simfonia núm. 102, en si bemoll major - BARTÓK:
Suite de ballet - DVORÁK: Simfonia núm. 9, "Del Nou Món".

Dimarts, 8 de març de 1983, a les 21 h.

WAGNER: Tannhäuser (obertura) - McCABE: Concert per a
orquestra - BEETHOVEN: Simfonia núm. 3, op. 55 "Heroica".

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Venda de localitats: A les taquilles del Palau de la Música Catalana,
dies feiners, de 17 a 21 h. Preus especials per a estudiants.

L'OBRA CULTURAL DE LA CAIXA DE PENSIONS
PRESENTA

VI SETMANA DE MÚSICA RELIGIOSA

Març 1983

1. ELS MIRACLES DE LA VERGE MARIA

Dijous, 10 de març, a les 21,30 h.

MONESTIR DE PEDRALBES

New London Consort

Director: Philip Pickett

2. MÚSICA DE MINISTRERS

Dilluns, 14 de març, a les 21,30 h.

MONESTIR DE PEDRALBES

Ensemble de Cuivres d'Aquitaine

Obres de Standley, de Selma i Salaverdè,
Palestrina, Bach, Spiegler, Purcell, Guami,
Gabielli, Schütz i Monteverdi.

3. A L'ENTORN DEL BARROC RELIGIÓS CATALÀ

Dimecres, 16 de març, a les 21,30 h.

MONESTIR DE PEDRALBES

Cor Sant Esteve de Vila-seca i Salou

Coral Gaudium Musicae

Conjunt Instrumental

Director: Francesc Bonastre

Obres de Riquet, Robledo, Escorihuela, Soler,
Ripollès, Juncà i anònims.

4. L'ORGUE DE BUXTEHUDE I BACH

Dijous, 17 de març, a les 21,30 h.

SANTA MARIA DE JESÚS DE GRÀCIA

Francis Chapelet, orgue

Obres de Buxtehude i Bach.

5. MÚSICA I DANSA DE L'ALT EGIPTE

Dimecres, 23 de març, a les 21 h.

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Les Musiciens du Nil

Director: Alain Weber

Venda d'abonaments: A les taquilles del Palau, de 17
a 21 h., fins al 28 de febrer.

Venda de localitats: A partir del dia 2 de març, a les
taquilles del Palau, de 17 a 21 h. Els dies del concert,
al lloc respectiu des de les 17 h.

CAIXA DE PENSIONS

Obra Social

CULTURAL

PERE VALLRIBERA

Algú em va dir: «El mestre Vallribera fa vuitanta anys ara, pel gener...». I vaig pensar que era una celebració que no es podia perdre en l'anonimat de l'«acte acadèmic» (com en diu ell, de l'homenatge que el Conservatori Superior del Liceu li oferí el dia 26 de gener) d'una «activitat interna», tractant-se d'un dels mestres, d'un dels pianistes que d'una manera callada, sense fer massa ostentació, ens ha donat moltes ocasions de lliçó.

—M'agrada ensenyar... Encara tinc molts alumnes, molts! Estic satisfet de reveure alumnes que han aprofitat el que els he procurat de donar de la meua experiència i criteri personal envers la música... Encara m'impressiono quan, bo i comentant quelcom sobre interpretació, autor o forma, els observo com em miren, com semblen beure les meves paraules; encara penso en l'enorme responsabilitat del mestre! però m'apassiona el goig d'ensenyar...!

—De tantes vivències, de tants records, quins n'extrauria com a més interessants?

Pensa uns instants. Després riu i murmura: «Ai, Déu meu...! Com si revelés coses molt íntimes comença:

—Jo volia cantar, sap? Si, així tal com li dic. El meu somni era cantar a l'Orfeó Català, que era l'entitat senyera d'aquella època, quan jo vaig venir a Barcelona. Fins i tot em van arribar a provar la veu. Va ser el mestre Salvat qui no va saber a quina corda posar-me. Total, que no hi vaig entrar... Però en sóc soci des de fa més de 50 anys. També recordo, com a cosa molt important per a mi i la meua carrera d'acompanyant, la primera vegada que ho vaig fer amb Emili Vendrell.

Sequeixó pensant uns instants i continua:

—Recordo també l'època feliç com auditor dels concerts que dirigia el mestre Lamote de Grignon a El Dorado, els de l'Orquestra Pau Casals, durant l'època de la guerra civil, a benefici dels Hospitals de Sang... Els primers concerts de «lieder», organitzats per la Generalitat, un aspecte de la composició musical molt poc conegut en aquells moments a Catalunya, a Espanya...; molts «lieder» van ser traduïts per Pena a la nostra llengua, i també traduí els llibrets de les òperes de Wagner. Fou precisament a partir del recital en què vaig acompanyar Emili Vendrell que vaig dedicar-me molt especialment a aquesta activitat.

—Quins recorda, per exemple, entre els solistes catalans?

—Tants! Sentiria oblidar noms, però són molts, de veritat, amb qui he treballat molt agradablement. Penso ara amb Conxita Badia, Francesca Callado, Mercè Bibiloni... també amb Eugènia Kemeny.

—Quina quantitat de records, d'anècdotes, deu poder contar, oi mestre?

Torna a somriure i explica:

—En vol una de divertida? Una vegada al Palau, col·laborant amb un violinista famós i mentre interpretàvem el darrer temps de la Sonata de C. Frank, ens vàrem perdre just en mig del cànon que fan els dos instruments i vàrem témer... acabar a l'hora! Sortosament, ens ho vam fer venir bé per arranjar la qüestió, que encara ara no sé de qui va ser culpa, de veritat! I una altra de bona és que a la mateixa sonata, en una altra ocasió, algú del públic comentava: sembla que no van alhora, oi? Un toca la cançó de l'altre, però més tard! N'hi ha per a tots els gustos.

—Com veu el moment pedagògic actual?

—Sincerament molt positiu. Avui tot és molt més a l'abast del públic, per a bé i per a mal també, és clar! Però malgrat que la música sigui un article de consum, és més entenedora i arriba a tothom. La pedagogia va millorant i la sensibilitat dels estudiants s'aprecia molt més a flor de pell —diríem—, jo crec que gràcies al treball de base que es fa a les escoles, a les activitats musicals extra-escolars... Això és per a mi el factor més important i el que pot fer madurar i millorar l'ensenyament de la música i el seu aprofundiment... Una mica pensant en tot això, estic donant els darrers tocs a un llibre on explico una mica la història del piano i la seva evolució al llarg del temps i, a més, he inclòs un petit diccionari d'autors eminentment dedicats a la música pianística. Espero que sigui útil als estudiants d'aquest instrument i als afeccionats a la música en general.

Vuitanta anys ben florits. plens de realitzacions, d'esperit de treball i de lliurament a la música. La medalla d'or que se li otorgà, és certament merescuda.

Una felicitació molt humil però molt sincera, per part de qui l'ha entrevistat ara i l'ha admirat sempre com intèrpret i com a mestre.

M.ª TERESA GIMÉNEZ

CONSORCI DEL GRAN TEATRE DEL LICEU

GENERALITAT DE CATALUNYA
AJUNTAMENT DE BARCELONA
SOCIETAT DEL GRAN TEATRE DEL LICEU

TEMPORADA D'ÒPERA 1982/83

FAUST

de
GOUNOD

JAUME ARAGALL - PAUL PLISKA - VICENÇ SARDINERO
VICENÇ ESTEVE - VALERIE MASTERSON
ROHANGIZ YACHMI - MONTSERRAT APARICI

Director d'escena: Giuseppe de Tomasi
Decorats: Carlo Nicolai-Orlandi. La Bottega Veneziana (Treviso)
Vestuari: Eugenio Gilardi. Arrigo (Milà)

Director d'Orquestra: ROMANO GANDOLFI

ORQUESTRA SIMFÒNICA I COR DEL GRAN TEATRE DEL LICEU

Dijous, 3 de març, a les 21 h.	Torn C
Diumenge, 6 de març, a les 17 h.	Torn T
Dimecres, 9 de març, a les 21 h.	Torn B

GRAN TEATRE DEL LICEU

Venda de localitats a les taquilles del Gran Teatre del Liceu.

J. S. BACH: Missa en si menor, BWV 232 / Helen Donath, soprano. Brigitte Fassbaender, mezzo-soprano. Claes H. Ahnsjö, tenor. Roland Hermann, baríton. Robert Holl, baix. Cor de la Ràdio bavaresa. Orquestra Simfònica de la Ràdio de Baviera. Dir.: Eugen Jochum / EMI 10 C 167.043.205/07.

Als 80 anys, Eugen Jochum enregistra aquesta versió de la Missa en si menor, de Bach. El fet és decisiu, al moment de valorar-ne les seves qualitats i, evidentment, les seves febleses. Jochum ha estat considerat com un director sòlid, seriós, absolutament identificat amb la música germànica i coneixedor profund de l'Orquestra. Potser no ha aconseguit la fama, el prestigi d'altres prohoms de la batuta. En tot cas, no és possible de negar-li les qualitats esmentades i aquella línia de coherència que defineix una personalitat. El concepte de la interpretació correcta i ideal de l'obra de Bach ha estat en litigi quasi sempre. Durant els darrers anys s'han radicalitzat les postures, d'una banda. Però, d'altra banda, hom ha trobat —sobretot entre els oients no doctrinaris, entre els qui pretenen fer de la música un goig— una nova filosofia enfront de posicions extremistes. El plaer de la receptivitat no té ni ha de tenir unes concepcions maximalistes a priori. L'obra ben feta, la realització correcta, la versió garantida, és un «material» bàsic per a assimilar-ne unes conseqüències subjectives. No tots els lectors estaran d'acord probablement amb aquests supòsits. Tampoc és un axioma. Es tracta de la pulsació de la realitat actual, que en aquest cas pot ésser aplicable a la versió bachiana de Jochum. Sense entrar en detalls, aquesta Missa en si menor mereix un assentiment i provoca una admiració del tot justificada. La serietat, l'ofici, la categoria de Jochum s'imposa amb personalitat. Una personalitat de més de 70 anys de música. I de música servida amb plena eficàcia!

OFFENBACH: La Périchole / Teresa Berganza, mezzo-soprano. Josep Carreras, tenor. Gabriel Bacquier, baríton. Michel Sénéchal. Cors i Orquestra del Capítol de Toulouse. Dir.: Michel Plasson / EMI 10 C 167.073093-94.

Al gran París del segon Imperi, una obra sentimental, burlesca i frívola com «La Périchole», era un joc normal i escaient entre tants aspectes de grandesa i frivolitat alhora. Offenbach llença un repte que a primera vista no és copsat. El repte va més enllà de l'ària de la carta. És tot un món lleuger tal com convenia segons els cànons de l'època. Però que pouada —qui ho havia de preveure?— de bon tros, és possible encara de recuperar-la per la frescor, gràcia i «serietat» de la seva música.

L'obra fou estrenada al Théâtre des Variétés parisenc després de deu anys d'Orfeus als Inferns, i poc després de La vie parisienne. La fantasia, la ironia sobre la societat decadent i —per això mateix— esplendorosa dels Camps Elisis donava pas a un relat sentimental i plebeu quasi llegendari. No era parisenc! El drama succeïa molt lluny. I per tant no feria, no al·ludia directament ningú: era complaent.

L'opereta fou acceptada, potser com a preludi dels Contes de Hoffmann, que, en el futur, eclipsà evidentment i amb raó la producció que comentem.

Amb tot, una recuperació no és vàlidament acceptable si no és pels seus mereixements essencialment musicals. Hi són, certament, en aquest cas, encara que no en grau superlatiu. Tan sols una interpretació de relleu pot retornar-li la vida.

El trio Berganza-Carreras-Bacquier ho ha sabut fer amb escreix de la mà de Michel Plasson. Davant d'aquesta interpretació hom admira una vegada més l'encert en la recuperació de la música d'Offenbach servida de forma tan exquisida.

DIMECRES MUSICALS DE RÀDIO NACIONAL

MARÇ 1983

Dimecres, 2, a les 19 h.

LA GUITARRA A HISPANOAMÈRICA

ERNESTO BITETTI, guitarra

Obres de F. Moreno Torroba, A. García Abril,
A. Piazzolla, H. Ayala.

Dimecres, 9, a les 19 h.

CANÇONS DE CAMBRA DE ROBERT GERHARD

MARIA DOLORS ALDEA, soprano

ANTON CARDÓ, piano

Obres de Robert Gerhard

Dimecres, 16, a les 19 h.

III CENTENARI DE JEAN PHILIPPE RAMEAU

THERÈSE DUSSAUT, clavicèmbal

Cinc concerts reials

Dimecres, 23, a les 19 h.

MÚSICA VOCAL ESPANYOLA CONTEMPORÀNIA

ANNA RICCI, mezzosoprano

WILLIAM WATERS, guitarra

ANDRES LEWIN-RICHTER, electrònica

Obres d'A. Lewin-Richter, J. M.ª Mestres Quadreny,
R. Barce, A. Ricci, G. Brncic, A. Bofill.

Dimecres, 30, a les 19 h.

LES SONATES PER A FLAUTA I CLAVE DE BACH

MADRONA ELIAS, clavicèmbal

CLAUDI ARIMANY, flauta

Sonates de J. S. Bach.

Comentaris: Francesc Bonastre

Col·labora: Fòrum Musical

Transmissió directa pel II Programa (FM)

ENTRADA LLIURE

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

guia de concerts

DATA	LOCAL	CONCERT
FEBRER		
26, dissabte	19 h. Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona. Dir.: Antoni Ros-Marbà. Leon Spierer, violí. Yuuko Ynoue, viola. Gluck, Mozart, Homs, Stravinsky.
	20.30 h. Sagrada Família	Orquestra de Cambra «Amics dels Clàssics». Dir.: Joan Palet Ibars. Coral Canticela. Dir.: Constantí Sotelo. M.ª Angels Miró, soprano. Carles Gorgas, contrabaix.
	21.15 h. St. Josep Calassanç	Orquestra Telemann. Petits Musics. Dir.: J. Picornell. Pere Salicru, guitarra. Domènec Martínez, flauta. Hote-terre, Anònim. Haydn, Mozart, Beethoven.
	21.30 h. Liceu	«La Forza del Destino», de Verdi.
	22.15 h. Orfeó de Sants	La Locomotora Negra. Recital de jazz.
27, diumenge	11 h. Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona. Dir.: Antoni Ros-Marbà. Leon Spierer, violí. Yuuko Ynoue, viola (segona audició).
	11.30 h. Palau Congressos	Banda Municipal. Dir.: Albert Argudo. Salvador López, saxofon. Beethoven, Ibert, Strauss, Grimal, Bernstein.
	18.30 h. Institut Francès	Gonçal Comellas, violí.
	18.30 h. Palau	Orfeó Gracienc. Dir.: A. Pérez Simó. Obres de Joan Balcells i Antoni Nicolau.
28, dilluns	22 h. Teatre Regina	Espectacle Carles Santos. (Clàssics i Populars.)
MARÇ		
1, dimarts	20.30 h. Pompeia	P. Robert de la Riba, orgue. Obres transcrits per a orgue d'autors diversos.
	21 h. Palau	Hesperion XX. Dir.: Jordi Savall.
2, dimecres	19 h. Palau	Ernesto Bitetti, guitarra. F. M. Torroba, García Abril, Piazzolla, Ayala. (Dimecres R. N.)
3, dijous	21 h. Palau	Quilapayun.
	21 h. Liceu	«Faust», de Gounod.
	21 h. Conservatori	Quartet Kocian, amb la col·laboració de Fèlix Slovacek. Haydn, Schubert, Fried. (Serveis Cultura Ajuntament.)
4, divendres	21 h. Palau	Quilapayun.
	21 h. Conservatori	Luis Angel Noriega, guitarra. M.ª Isabel Garvía, piano. Miquel Bofill, saxofon. Antoni-Olaf Sabater, piano. (Pò-dium de Joves Intèrprets de JJ.MM. de Catalunya.)
	22 h. St. Pius X	Coral Sant Jordi. Dir.: Oriol Martorell.

ORQUESTRES MUSICALS DE RADIO NACIONAL

MARÇ 1983

5, dissabte	19 h.	Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona. Dir.: Kes Bakels. Maria Jesús Crespo, piano. Beethoven, Poulenc, Shostakovitx.
	22.15 h.	Orfeó de Sants	Trio Santa Cecília. M.ª Lluïsa Sànchez, arpa. J. M. Brotons, flauta. Miquel Serrahima, viola.
6, diumenge	11 h.	Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona. Dir.: Kes Bakels, Maria Jesús Crespo, piano (segona audició).
	17 h.	Liceu	«Faust», de Gounod.
	18 h.	Palau	Festival de dansa clàssica.
7, dilluns	21 h.	Palau	London Philharmonic Orchestra. Dir.: Sir Georg Solti. Haydn, Bartok, Dvorak. (Patronat Pro Música.)
8, dimarts	20.30 h.	Pompeia	P. Robert de la Riba, orgue, Bartomeu Bargadí, tenor.
	21 h.	Palau	London Philharmonic Orchestra. Dir.: Sir Georg Solti. Wagner, McCabe, Beethoven. (Patronat Pro Música.)
	21 h.	Conservatori	Aina Torrent, guitarra. Murzía, Mouton, Weiss. (Gran Pòdium de Joves Intèrprets de JJ.MM. de Catalunya.)
9, dimecres	19 h.	Palau	M.ª Dolores Aldea, soprano. Anton Cardó, piano. Obres de Robert Gerhard. (Dimecres de R. N.)
	21 h.	Palau	Amancio Prada. «Cántico Espiritual» de San Juan de la Cruz. (Clàssics i Populars.)
	21 h.	Liceu	«Faust», de Gounod.
10, dijous	21 h.	Conservatori	Josep M.ª Colom i Carme Deleito, piano a quatre mans. Schubert, Brahms, Casella, Debussy. (Serveis Cultura Ajuntament.)
	21.30 h.	Monestir de Pedralbes	New London Consort. Dir.: Philip Pickett. Els miracles de la Verge Maria. (VI Setmana de Música Religiosa.)
11, divendres	21 h.	Palau *	Últim Festival de la Cançó 83. Raimon, M.ª Mar Bonet, Jordi Tortosa. Tet i Alex, Jaume Escala, La Cucafera, Soledat i Ricart i Pertaca (Generalitat de Catalunya).
	21 h.	Conservatori	Albert Mora, flauta. Juan Mario Cuéllar, guitarra. Ave M.ª Beltran, guitarra. Montserrat Gascón, flauta. (Pòdium de Joves Intèrprets de JJ.MM. de Catalunya).
12, dissabte	19 h.	Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona. Dir.: Albert Argudo, Marioara Triffan, piano. Barber, Prokofiev, Roig Francolí, Strauss.
	22.15 h.	Orfeó de Sants	J. M. Alpiste, violí. Àngel Soler, piano. Mozart, Turina, Beethoven.
13, diumenge	11 h.	Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona. Dir.: Albert Argudo. Marioara Triffan, piano (segona audició).
	17 h.	Liceu	«Otello», de Verdi.

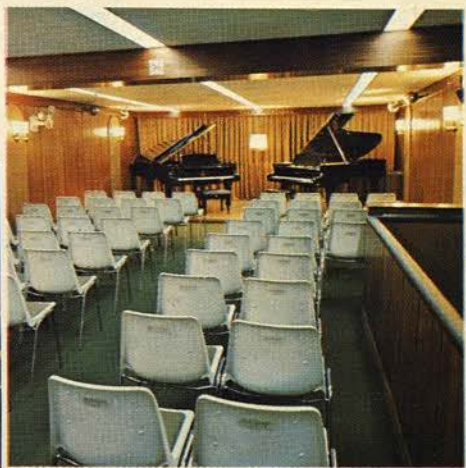
TEMPORADA 1982/83 - 26 de febrer de 1983 - Núm. 12 - Edició de 5.000 exemplars
 Editat per FORUM MUSICAL - Amadeu Vives, 3, 3er. - Tel. 317 99 28/82 - Barcelona-3
 Publicitat: PUBLI/TEMPO - Amadeu Vives, 3, 3er. - Tel. 301 33 93 - Barcelona-3

NOTES IMPORTANTS: Els actes començaran puntualment a l'hora indicada. No serà permesa l'entrada del públic a la sala de concerts durant la interpretació de les obres. No és permès d'obtenir registres o gravacions magnetofòniques de les obres programades així com tampoc de fer fotografies o de realitzar films a l'interior del Palau durant la celebració dels actes.

mm
musical
SADI^M

Calaf, 52 · T. 2092546 - Barna. 21

división organos

Asistencia técnica del
Palau de la Música Catalana

división pianos.

Av. Francisco Cambó (Av. Catedral), 10
Tels. 3196096 · 3106912 Barna, 3

JORQUERA UPIANOS

VIETA

**«Especialistes
en Alta Fidelitat»**

